

Δεν διαπραγματευόμαστε τις ευθύνες του Θρόνου μας - Δεν παραιτούμαστε από αυτές - Δεν τις απεμπολούμε

/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων

Ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ Βαρθολομαίος εορτάζοντας την Παρασκευή τα Ονομαστήριά του, αναφέρθηκε στις ιδιαίτερες ευθύνες «τας οποίας εκληροδότησεν εις ημάς, εις τον εκάστοτε Κωνσταντινουπόλεως, η καθηγιασμένη πράξις και η της θεωρίας επίβασις των Αγίων Πατέρων».

«Από του μαρτυρικού τούτου Θρόνου, αισθανόμεθα αδήριτον την ιεράν υποχρέωσιν όπως διακονώμεν έργοις και λόγοις τας ιεράς της Εκκλησίας υποθέσεις διά των ιδιαιτέρων ευθυνών τας οποίας εκληροδότησεν εις ημάς, εις τον εκάστοτε Κωνσταντινουπόλεως, η καθηγιασμένη πράξις και η της θεωρίας επίβασις των Αγίων Πατέρων», επισήμανε, μεταξύ άλλων, ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης, στην ομιλία του, μετά την Θεία Λειτουργία, κατά την οποία χοροστάτησε την Παρασκευή, 11 Ιουνίου 2021, στον Π. Πατριαρχικό Ναό, για την εορτή της μνήμης των Αγίων Αποστόλων Βαρθολομαίου και Βαρνάβα, κατά την οποία εορτάζει τα ονομαστήριά Του.

«Έχομεν και αναγνωρίζομεν ότι έχομεν μοναδικάς ευθύνas παρ' Ορθοδόξοις ως Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως. Οι κύκλοθεν τας θεωρούν ως προνόμια διά τούτο και εξήλωσαν την φαινομενικήν αναστάσιμον δόξαν, αγνοούντες τον Γολγοθάν του να διακονή κανείς την Αλήθειαν με οιονδήποτε κόστος. Δεν υπεισερχόμεθα εις διάλογον επί των αυτονοήτων και πατροπαραδότων. Δεν διαπραγματευόμεθα τας ευθύνas του Θρόνου μας. Δεν παραιτούμεθα από αυτάς. Δεν τας απεμπολούμεν. Δεν θα επιτρέψωμεν την αλλοτρίωσιν της ευλογημένης εκκλησιολογίας όπως αύτη περιγράφεται ευθαρσώς εις τα κείμενα της ιστορίας μας. Δεν θα επιτρέψωμεν την συγκατάβασιν, την οικονομίαν, την ευγένειαν, τας μερικές φιλόφρονas υποχωρήσεις, τας ενεργείας του περασμένου αιώνος, εις τας οποίας ατυχώς προέβησάν τινες των προ ημών, με όνειρον μίαν ενότητα, μακράν, όμως, της αυθεντικής και παλαιάς εκκλησιολογίας. Δεν θα επιτρέψωμεν να ανατρέψουν ο, τι το πανίερων ωκοδόμησεν η Πρόνοια του Θεού διά τον της Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον. Κωνσταντινουπόλεως ίσον θυσία, ευθύνη, ακένωτος προσφορά,

όχι, εντούτοις, παίγνιον εις τα περιστασιακά συμφέροντα και τας καιροσκοπικάς διαθέσεις εκάστης ιστορικής συγκυρίας», τόνισε ο Οικουμενικός Πατριάρχης.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ - Αφιέρωμα στον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο Α΄

Με τον Παναγιώτατο συγχοροστάτησαν οι Σεβ. Αρχιερείς Γέρων Χαλκηδόνος κ. Εμμανουήλ, Γέρων Δέρκων κ. Απόστολος, Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος, Τρανουπόλεως κ. Γερμανός. Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Θυατείρων και Μ. Βρετανίας κ. Νικήτας, Σασίμων κ. Γεννάδιος, Ικονίου κ. Θεόληπτος, Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ. Ευγένιος, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου κ. Στέφανος, Αυστρίας κ. Αρσένιος, Κυδωνιών κ. Αθηναγόρας, Σηλυβρίας κ. Μάξιμος, Αυστραλίας κ. Μακάριος, Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γεράσιμος, Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος, Σύμης κ. Χρυσόστομος, Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας, Προύσης κ. Ιωακείμ, Τσερνίχιβ και Νιζχίν κ. Ευστράτιος, και Μαργκβέτι και Ουμπίσα κ. Μελχισεδέκ.

Εκκλησιάστηκαν Ιεράρχες του Οικουμενικού Θρόνου, Αντιπροσωπείες των Αυτοκεφάλων Εκκλησιών Κύπρου και Ουκρανίας, υπό τους Σεβ. Μητροπολίτες Κωνσταντίας και Αμμοχώστου κ. Βασίλειο και Ιβάνο-Φρανκίβσκ και Γαλικίας κ. Ιωάσαφ αντιστοίχως, Ηγούμενοι από το Άγιον Όρος, κληρικοί, μοναχοί και μοναχές, Άρχοντες Οφικιάλιοι του Οικουμενικού Θρόνου, ο Υφυπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος Εξοχ. κ. Κωνσταντίνος Βλάχης, ο Πρέσβης της Ελλάδος στην Άγκυρα Εξοχ. κ. Μιχαήλ-Χρήστος Διάμεσης, ο πρώην Υφυπουργός κ. Αντώνης Διαματάρης, οι Γενικοί Πρόξενοι της Ελλάδος και της Ουκρανίας στην Πόλη Ευγεν. κ. Γεωργία Σουλτανοπούλου και Εντιμ. κ. Oleksandr Gaman, Κοινοτικοί παράγοντες, μαθητές και μαθήτριες της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής, μαζί με τον Διευθυντή και καθηγητές τους, πιστοί από την Πόλη και προσκυνητές από το εξωτερικό.

Η ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχου:

Πολυφίλητοι αδελφοί Ιεράρχαι και τέκνα εν Κυρίω λίαν αγαπητά,

Κάθε φορά που απαγγέλλομεν το Σύμβολον της Πίστεως και αναφέρομεν ότι πιστεύομεν εις μίαν, αγίαν, καθολικὴν και αποστολικὴν Ἐκκλησίαν, ενθυμούμεθα τους αγίους Αποστόλους, οι οποίοι «απ' αρχῆς αυτόπται και υπηρέται γενόμενοι του Λόγου», διέδωσαν εις όλον τον τότε γνωστόν κόσμον το κήρυγμα και την διδασκαλίαν του Χριστού, έδωκαν την μαρτυρίαν της αναστάσεώς Του και εκήρυξαν την βασιλείαν του Θεού.

Περί της ζωής και του έργου των Αποστόλων, τη ημετέρα προτροπή, έγραψε και εκυκλοφόρησε περισπούδαστον έργον ο Άρχων Διδάσκαλος του Ευαγγελίου Καθηγητής Χρήστος Βούλγαρης, υπό τον τίτλον «Οι Δώδεκα Μαθηταί και Απόστολοι του Ιησού Χριστού». Ούτοι είναι στύλοι της Ἐκκλησίας μέχρι της

δευτέρας παρουσίας του Χριστού. Η ζώσα μετάδοσις της εμπειρίας των ως αυτοπτών μαρτύρων του Λόγου, η μεταβίβασις ζώντος βιώματος, είναι η καλώς νοουμένη Παράδοσις της Εκκλησίας μας.

Ένα εξ αυτών, τον Βαρθολομαίον, τον Βαρ-Τολμάι, τον υιόν του Θολομαίου, τιμώνεν σήμερον εν τη Ορθοδόξω Εκκλησία, μαζί με τον εκ των εβδομήκοντα Βαρνάβαν, τον πολιούχον της Κύπρου, επ' ονόματι του οποίου ο Μακαριώτατος και προσφιλέστατος αδελφός Αρχιεπίσκοπος κύριος Χρυσόστομος Β' ανήγειρεν εν Λευκωσία περίλαμπρον Καθεδρικόν Ναόν, εγκαινιαζόμενον σήμερον ακριβώς υπ' αυτού και του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρίου Ιερωνύμου Β' εν μέσω του ενθουσιώντος ευσεβούς Κυπριακού λαού. Προς αμφοτέρους τους Μακαριωτάτους αδελφούς και συλλειτουργούς απευθύνομεν εκ του ιερού τούτου Κέντρου της υπ' ουρανόν Ορθοδοξίας εγκάρδιον ασπασμόν και χαιρετισμόν, επικαλούμενοι επί τους ιδίους και τας κατ' αυτούς πεφιλημένας αδελφάς Εκκλησίας την χάριν και την προστασίαν του εν δόξη Αναληφθέντος Κυρίου, ταίς πρεσβείαις των σήμερον εορταζομένων προστατών ημών αγίων Αποστόλων.

Μαζί με τας εξονομασθείσας δύο και τας λοιπάς κατά τόπους Εκκλησίας θα συνεχίσωμεν, ελέω Θεού, την ζωήν και την μαρτυρίαν της «ενδιαλόγου Ορθοδοξίας» με Πρώτον τον Κωνσταντινουπόλεως, ως ευθαρσώς υπέμνησε και υπεγράμμισεν ο μακαριστός Αντιοχείας Ιγνάτιος κατά την εν Φαναρίω Σύναξιν των Προκαθημένων του έτους 2008. Ο αυτός αοίδιμος ευρυμαθής Πατριάρχης, εν Γράμματι αυτού προς ημάς τον Δεκέμβριον του 1994, αναφερόμενος εις πρόθεσιν του τότε Πατριάρχου Ιεροσολύμων να οργανωθή συλλείτουργον των Ορθοδόξων Προκαθημένων εν Βηθλεέμ τα Χριστούγεννα του έτους 2000, προσθέτει: «παράξενος η πρότασις αύτη, διότι προέρχεται εκ του Πατριαρχείου των Ιεροσολύμων!». Με θαυμαστικόν εις το τέλος. Και ο νοών νοείτω.

Και ακόμη: όταν ηθέλησεν ο αυτός Αντιοχείας Ιγνάτιος να αποστείλῃ Ιεράρχην της Εκκλησίας του εις Παρισίους διά να εξυπηρετή τας θρησκευτικάς ανάγκας των εκεί αραβοφώνων πιστών, εζήτησε την άδειαν του Οικουμενικού Πατριαρχείου και κατόπιν της συγκαταθέσεως του τελευταίου απέστειλε τον Παλμύρας Γαβριήλ—όχι τον Παρισίων ή τον Γαλλίας ή τον Δυτικής Ευρώπης, αλλά τον Παλμύρας. Έτσι εφρόνουν και έπραττον οι παλαιότεροι και σοφώτεροι, σεβόμενοι τους κανόνες και την τάξιν της Εκκλησίας, δι' αυτό και η Ορθοδοξία είχε περισσοτέραν ενότητα και ολιγώτερα προβλήματα.

Από του μαρτυρικού τούτου Θρόνου, αισθανόμεθα αδήριτον την ιεράν υποχρέωσιν όπως διακονώμεν έργοις και λόγοις τας ιεράς της Εκκλησίας υποθέσεις διά των ιδιαιτέρων ευθυνών τας οποίας εκκληροδότησεν εις ημάς, εις τον εκάστοτε Κωνσταντινουπόλεως, η καθηγιασμένη πράξις και η της θεωρίας επίβασις των Αγίων Πατέρων. Έχομεν και αναγνωρίζομεν ότι έχομεν μοναδικάς ευθύνας

παρ' Ὁρθοδόξοις ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως. Οἱ κύκλοθεν τὰς θεωροῦν ὡς προνόμια διὰ τούτο καὶ ἐζήλωσαν τὴν φαινομενικὴν ἀναστάσιμον δόξαν, ἀγνοοῦντες τὸν Γολγοθὰν τοῦ να διακονή κανεῖς τὴν Ἀλήθειαν με οἰονδήποτε κόστος.

Δεν υπεισερχόμεθα εἰς διάλογον ἐπὶ τῶν αυτονοήτων καὶ πατροπαραδότων. Δεν διαπραγματευόμεθα τὰς εὐθύνας τοῦ Θρόνου μας. Δεν παραιτούμεθα ἀπὸ αὐτάς. Δεν τὰς ἀπεμπολοῦμεν. Δεν θα ἐπιτρέψωμεν τὴν αλλοτρίωσιν τῆς εὐλογημένης ἐκκλησιολογίας ὅπως αὕτη περιγράφεται εὐθαρσῶς εἰς τὰ κείμενα τῆς ἱστορίας μας. Δεν θα ἐπιτρέψωμεν τὴν συγκατάβασιν, τὴν οικονομίαν, τὴν εὐγένειαν, τὰς μερικὰς φιλόφρονας υποχωρήσεις, τὰς ἐνεργείας τοῦ περασμένου αἰῶνος, εἰς τὰς ὁποίας αὐχρῶς προέβησάν τινες τῶν προ ἡμῶν, με ὄνειρον μίαν ἐνότητα, μακράν, ὅμως, τῆς αὐθεντικῆς καὶ παλαιᾶς ἐκκλησιολογίας. Δεν θα ἐπιτρέψωμεν ἀνατρέψουν ο, τι τὸ πανίερρον ὠκοδόμησεν ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ διὰ τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον. Κωνσταντινουπόλεως ἴσον θυσία, εὐθύνη, ἀκένωτος προσφορά, ὄχι, ἐντούτοις, παίγνιον εἰς τὰ περιστασιακὰ συμφέροντα καὶ τὰς καιροσκοπικὰς διαθέσεις ἐκάστης ἱστορικῆς συγκυρίας. Τούτο παρελάβομεν παρὰ τῶν Πατέρων μας, καὶ οὗτοι ἐκ τῶν ἰδικῶν τῶν Πατέρων, καὶ ἐκεῖνοι ἐκ τῶν Ἀποστολικῶν χειρῶν, δι' οὗ καὶ ὁ λόγος μας καὶ πάλιν εἰς τὸν προσφιλή Ἀπόστολόν μας, διὰ τοῦ σεπτοῦ ὀνόματος τοῦ οὐοίου ἐτιμήθημεν κατὰ τὴν εἰς διάκονον χειροτονίαν ἡμῶν ἀκριβῶς προ ἐξήκοντα ἐτῶν.

Δόξα τῷ Θεῷ καὶ διὰ τὸ νέον τούτο ὄνομα ἡμῶν καὶ διὰ τὰς παρελθούσας ἐκτοτε πολλάς δεκαετίαις, κατὰ τὰς ὁποίας προσεπαθήσαμεν, ὡς κληρικός τῆς Ἐσταυρωμένης Μεγάλῃς Ἐκκλησίαις, νὰ δώσωμεν μαρτυρίαν τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων καὶ τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακράν, ἀγωνιζόμενοι ἀνενδότως καὶ ἀκαμάτως, ἐλπίζομεν δε καὶ καρποφόρως, ομοῦ μετὰ τῆς ἐκάστοτε περὶ ἡμᾶς σεπτῆς καὶ ἱεράς ὁμηγύρεως, καὶ ἐπικαλούμενοι πάντοτε καὶ ἀπεκδεχόμενοι τὸ θεῖον ἔλεος καὶ τὸν ἄνωθεν φωτισμόν διὰ τῶν λόγων τοῦ ἁγίου προκατόχου ἡμῶν Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου: «Βοηθός μοι, Δέσποτα τῶν ὅλων, Χριστέ».

Ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ,

Πέραν τοῦ Βαρθολομαίου, ὁ οὐοίος ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τοὺς Ἰνδοὺς, τοὺς ὀνομαζομένους εὐδαίμονας, καὶ συνέβαλεν εἰς τὴν ἰδρύσιν τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τοῦ Βαρνάβα, τοῦ υἱοῦ τῆς παρακλήσεως, τῶν ὁποίων ἡ Σύναξις ἐωρτάζετο ἐν τῷ ἀποστολείῳ τοῦ Ἀγίου καὶ κορυφαίου Πέτρου, τῷ συγκεκριμένῳ τῇ Ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἡ Ἐκκλησία μας σήμερον ἐορτάζει καὶ τὴν Σύναξιν τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ ἐν τῷ Ἄδῃ, με τὸ γνωστόν θαῦμα εἰς τὸ κελλίον Ἄξιόν ἐστιν τῆς Μονῆς Παντοκράτορος τοῦ Ἀγίου Ὅρους. Ἐκτοτε ἔχομεν τὸν πρεπωδέστατον τῇ Μητρί τοῦ Θεοῦ ἀγγελικόν ὕμνον «Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν αἰμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν»,

ο οποίος κοσμεῖ την υμνολογίαν της Εκκλησίας.

Αλλά, δεν ετελειώσαμεν. Την δόξαν και την ευλογίαν της Κυρίας Θεοτόκου μεγαλύνει κατά την εύσημον αυτήν ημέραν της 11ην Ιουνίου και η μνήμη Λουκά του ιατρού, Επισκόπου Συμφερουπόλεως του ομολογητού, ο οποίος ως άριστα συνεδύασε την λευκή μπλούζα με το μαύρο ράσο, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται εις την βιογραφίαν του. Υπήρξεν ιατρός ανάργυρος, διωχθείς διά την πίστιν του και ζήσας επί ένδεκα χρόνια εν φυλακαίς και εξορίαις πικραίς. Και διά τον νέον τούτον Άγιόν μας, τον οποίον η Μήτηρ Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως κατέγραψεν εις τας αγιολογικάς δέλτους μετά από πρόφρονά πρότασιν και εισήγησιν του αδελφού Μακ. Μητροπολίτου Κιέβου και πάσης Ουκρανίας κ. Επιφανίου και της Αγιωτάτης Εκκλησίας Ουκρανίας, η ιερά υμνολογία συνέθεσε το εξής Κοντάκιον: «Ανεδείχθης ήλιος, νυκτί βαθεία διωγμού, μακάριε, διό και θάλπος νοητόν το εκ Θεού συ εξέχεας χειμαζομένοις, Λουκά πανσεβάσμιε».

Η χάρις όλων αυτών των σήμερον τιμωμένων Αγίων της Εκκλησίας είθε να συνοδεύη πάντας ημάς πάσας τας ημέρας της ζωής ημών, την οποίαν και «Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα».

Ημεῖς οι εν Φαναρίω επικαίρως ενθυμούμεθα και τον μεγαλεπήβολον προκάτοχον της ημετέρας Μετριότητος Ιωακείμ Γ΄ τον Πάνυ, διότι ενεθρονίσθη ωςάν σήμερον, ενδεκάτην Ιουνίου, προ 120 ετών αρχομένης της δευτέρας αυτού Πατριαρχίας. Σεμνύνεται δι' αυτόν η γενέτειρά του, το Βαφεοχώριον, αι ας εποίμανεν Επαρχίαι Βάρνης και Θεσσαλονίκης, η Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία και το Γένος ολόκληρον συν πάση τη Ορθοδοξία, διά την ενότητα της οποίας ρηξικελεύθους ανέλαβε πρωτοβουλίας. Είθε η ακουσίθεος ευχή του να μας συνοδεύη από το υπερέραν.

Ιερώτατοι και Θεοφιλέστατοι αδελφοί Ιεράρχαι και λοιποί ευαγείς κληρικοί, Εξοχώτατοι, Εντιμολογιώτατοι Άρχοντες οφφικιάλιοι, τέκνα ημών κατά πνεύμα προσφιλή και πολυφίλητα,

Ευχαριστούμεν από μέσης καρδιάς πάντας υμάς διά την ευγενή και φιλικήν προσέλευσιν και συμπροσευχήν σας επί τοις ονομαστηρίοις ημών, διά την τιμήν και την αγάπην σας προς το πρόσωπον του εορτάζοντος Πατριάρχου σας. Την ανταποδί-δομεν ασπαζόμενοι τους αδελφούς και ευλογούντες τα τέκνα.

Ιδιαιτέρως ευχαριστούμεν υμάς, Ιερώτατε άγιε Χαλκηδόνος κύριε Εμμανουήλ, διά την πλήρη ευγενών αισθημάτων προσφώνησίν σας και, επί τη ευκαιρία, σας συγχαίρομεν και αύθις διά την πρόσφατον παμψηφεί γενομένην ανάρρησίν σας εις

τον θρόνον της ιστορικής Γεροντικής Μητροπόλεως Χαλκηδόνας.

Ευγνώμονας εκφράζομεν ευχαριστίας προς τον ενταύθα Επίτροπον του Παναγίου Τάφου Ιερώτατον Αρχιεπίσκοπον Ανθηδώνος και φίλτατον αδελφόν κ. Νεκτάριον, κομιστήν των εορτίων ευχών της Σιωνίτιδος Εκκλησίας και του Μακαριωτάτου Προκαθημένου αυτής, ως και προς τον αδελφόν Μελχισεδέκ εκ της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Γεωργίας. Ακόμη, χαιρετίζομεν εγκαρδίως την επίσημον αντιπροσωπείαν της Αγιωτάτης Εκκλησίας Κύπρου, εκ των Ιερωτάτου Μητροπολίτου Κωνσταντίας και Αμμοχώστου Βασιλείου και Οσιολογιωτάτου Αρχιεπισκοπάρχου Γεωργίου, και δι' αυτής προς τον εντολέα αυτής Μακαριώτατον Αρχιεπίσκοπον Νέας Ιουστινιανής και πάσης Κύπρου, όστις ουχί διά πρώτην φοράν τιμά κατ' αυτόν τον τρόπον τα ονομαστήρια του ομιλούντος.

Περαιτέρω, απευθύνομεν ευγνώμονας ευχαριστίας προς τον Μακαριώτατον Μητροπολίτην Κιέβου και πάσης Ουκρανίας κ. Επιφάνιον, τον εσχάτως αγαγόντα και αυτόν τα ονομαστήριά του, διά την πρόφροναν αποστολήν επισήμου Αντιπροσωπείας της κατ' αυτόν νεοπαγούς Εκκλησίας υπό τον Ιερώτατον Μητροπολίτην Ιβάνο-Φρανκίβσκ κ. Ιωάσαφ. Εκτιμώμεν κατ' αξίαν την ευγενή αδελφικήν χειρονομίαν αυτών ταύτην.

Τι δε να είπωμεν διά την ενταύθα ιεράν αδελφότητα, η οποία νυχθημερόν συνδιακονεί και φυλάττει ζηλοτύπως τα όσια και τα ιερά της πίστεως και της φυλής μας μαζί με τον Πατριάρχην, δηλαδή τον αρχηγόν της πατριάς, δηλαδή του Γένους; Μαζί με αυτόν και οι συγκυρηναίοι αδελφοί προβλέπουν, προνοούν και προλαμβάνουν. Μαζί με αυτόν, τον Πατριάρχην, παραμένουν, υπομένουν και επιμένουν. Το χρέος βαρύ. Δεν είναι μικρό πράγμα να σου ανήκουν οι αιώνες, διά να ενθυμηθώμεν τον ποιητήν. Ναί! Είμεθα ολίγοι – ασφαλώς όχι εξ υπαιτιότητός μας. Όμως, «non desperandum est»! «Εύπορος γαρ ο Θεός ... και εξ απεγνωσμένων ικανός εις σωτηρίαν αναγαγείν», μας ενθαρρύνει ο ιερός Χρυσόστομος. Είμεθα σήμερον ολίγοι, όμως «και ούτος ο αριθμός ικανός», ικανός να μοιράζη την ελπίδα της Αναστάσεως ακόμη και εις τους διώκτας της Μεγάλης Εκκλησίας, διά την οποίαν μόλις προ ημερών ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Πολωνίας που την επεσκέφθη, είπεν ότι είναι φάρος που διαλύει τα σκότη, σκορπίζει φως, φως Χριστού, το οποίον φαίνει πάσι. Το Οικουμενικόν μας Πατριαρχείον είναι όντως Φανάριον αειλαμπές που εξακτινώνει το φως Χριστού εν απάση τη δεσποτεία Αυτού.

Άγιοι αδελφοί και απόδημοι υιοί και θυγατέρες, οι διανύσαντες αποστάσεις διά να προσέλθετε εις συνεορτασμόν και να συμμετάσχετε εις την χαράν του Πατριάρχου σας επί τη εορτή του, σας ευχαριστούμεν από καρδίας. Μας ενισχύετε με την αγάπην σας και με την προσευχήν σας και με τας ευχάς σας, αι οποίαι γνωρίζομεν ότι είναι πηγαίαι και ειλικρινείς – δι' αυτό και έφεραν τα βήματά σας μέχρι των

αυλών του μεγάλου τούτου Μοναστηρίου του Διπλοφαναρίου. Ως ευ παρέστητε! Πολυφίλητοι συλλειτουργοί Ιεράρχαι, οι «εκ δυσμών και βορρά και θαλάσσης και εώας» αφιχθέντες (Κανών του Πάσχα, ωδή η'), αφέντες προς καιρόν τα πλοία και δίκτυα των θεοτηρήτων Επαρχιών σας, σας παρακαλούμεν να δεχθήτε τα ευγνώμονα αισθήματά μας και να μεταφέρετε την πολύτιμον ευλογίαν της ποτνίας Μητρός Εκκλησίας προς τα πνευματικά σας τέκνα, τα ευμοιρούντα να έχουν ως στοργικούς ποιμενάρχας τας υμών Ιερότητας.

Εξοχώτατοι εκπρόσωποι της Πολιτείας με επί κεφαλής τον λίαν ημίν αγαπητόν Υφυπουργόν Εξωτερικών της Ελλάδος κ. Κωνσταντίνον Βλάχην, τον Εξοχώτατον εν ιατροίς, όπως συνηθίζομεν να αποκαλώμεν ενταύθα τους θεράποντας της επιστήμης του Ιπποκράτους, ευχαριστούμεν και υμάς ουχί τυπικώς και κατά συνθήκην, αλλ' ευγνωμόνως και από καρδίας. Μη αμφιβάλλετε ποσώς ότι προσευχόμεθα εν τω ιερῷ ημών Κέντρῳ διὰ την ἀπὸ Θεοῦ ικάνωσίν σας, διότι γνωρίζομεν ὅτι το ἐξ Αὐτοῦ κοινωφελές λειτούργημά σας εἶναι δυσχερές και πολυεύθυνον, ιδιαιτέρως ὑπὸ τας επαχθεῖς συνθήκας τας ὁποίας ἐδημιούργησεν ἡ πανδημία του κορωνοϊού.

Πατρικὰς ευχαριστίας ἀπευθύνομεν και εἰς τὴν Πατριαρχικὴν μας Αὐλήν, διὰ τὴν ὁποίαν καυχώμεθα ἐν Κυρίῳ, τόσο διὰ τὴν συμμετοχὴν των μελῶν τῆς εἰς τὴν χαράν των ονομαστηρίων του Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῆς μετανοίας των, ὅσον και διὰ τὴν πιστὴν και εὐορκὸν διακονίαν αὐτῶν. Μετὰ τὴν πάντῃ ἀδίκον ἀναστολήν τῆς λειτουργίας τῆς τροφῆς Χαλκίτιδος Σχολῆς, εἰς πλήρωσιν των κενῶν, ἐκαλέσαμεν νέους φερέλπιδας κληρικούς, ευχρήστους εἰς διακονίαν, ἐκ διαφόρων Επαρχιῶν του Θρόνου, οἱ ὁποῖοι ἀνέρχονται βαθμηδόν και κατ' ὀλίγον τας βαθμίδας τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας, γίνονται συνδιοικηταὶ τῆς Μητρός Εκκλησίας και, ὅταν ἔλθῃ το πλήρωμα του χρόνου, παραδίδουν τὴν σκυτάλην εἰς τοὺς διαδόχους αὐτῶν – και ἡ ζωὴ τῆς Εκκλησίας συνεχίζεται. Ἡ θεικὴ ευγένεια τῆς σταυρουμένης Μεγάλῃς του Χριστοῦ Εκκλησίας, συνεχίζεται. «Οἱ ζωντανοὶ ὁργανισμοὶ δὲν ἀποθνήσκουν. Μεταμορφώνονται». Και ἡ Εκκλησία, ὡς τοιοῦτος, καλεῖται ἐπὶ πλέον νὰ μεταμορφώσῃ τον κόσμον.

Εὐλογούμεν ἐν ευχαριστίαις τὰ ἐνταύθα φωτόμορφα τέκνα ημῶν, το μικρόν ποῖμνιον, το ὁποῖον περιβάλλει και διὰ των προσευχῶν του στηρίζει τον Πατριάρχην του εἰς τὴν καρδιοβόρον μέριμναν αὐτοῦ ὑπὲρ πασῶν των Εκκλησιῶν.

Και ἔτσι, κλήρος και λαός, συγκεκροτημένοι, προχωροῦμεν ἀδοντες το δοξαστικόν τῆς ζωῆς και «αφορώντες εἰς τον τῆς πίστεως ἀρχηγόν και τελειωτὴν Ἰησοῦν», «ποτέ ἀπὸ το χρέος μὴ κινούμεντες». «Ἐκλυτον ἢ υδαρές ουδέν ἐν τῇ Εκκλησίᾳ, ἀλλ' ἔστι τὰ πάντα συνεσφιγμένα πρὸς εὐσέβειαν» (Κύριλλος Ἀλεξανδρείας).

Το λοιπόν, ἀδελφοὶ και τέκνα ἐν Κυρίῳ, «χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, το αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, και ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης και εἰρήνης ἔσται μεθ' υμῶν»

(Β' Κορ. ιγ', 11)».

Προηγούμενως, τον Παναγιώτατο προσφώνησε εκ μέρους της Σεπτής Ιεραρχίας ο Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνας κ. Εμμανουήλ.

«Το ανθρώπινον Σώμα εις τα Δεξιὰ του Πατρός και ημεῖς ἔχομεν κλωνιζόμεθα εκ μιάς πανδημίας! Ο γλυκύτατος Κύριος ἐποίησε τα πάντα καινά, και ημεῖς συνεχίζομεν την φαρισαϊκὴν τακτικὴν μιάς ἐπιγείου δόξης του Μεσσίου διό και ἐνοχλούμεθα ὑπὸ του πράεος και ταπεινοῦ τη καρδίᾳ Ἰησοῦ. Την ἐν σταδίοις και μαρτυρίοις και οδόσι θηρίων δόξαν των μαρτύρων μηδαμῶς ἀντιλαμβανόμεθα. Προσκυνούμεν αὐτῶν την μετὰ θάνατον δόξαν ὡς δόξαν ἥτις θριαμβεύσει ἐναντι ὄσων ημεῖς θεωρούμεν ἐχθρούς. Κατελίπομεν τον Κύριον μόνον, μόνον μεθ' ἰδρώτος ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος, ἀγωνιούμεν διὰ τον δαιμονικόν θάνατον, και περιβάλλομεν μετὰ ζήλου μίαν θρησκείαν βασιζομένην εις τα σκήπτρα της ἐξουσίας και μόνον.

Ημεῖς, Παναγιώτατε, οὐχ οὕτως! Διότι τούτο ἐδιδάχθημεν παρὰ του Ὑμετέρου Αποστολικοῦ υποδείγματος, εκ του βίου και της πολιτείας Ὑμῶν. Εξ Εκείνου, Ὅστις διδάσκετε παντὶ σθένει και λόγῳ ὅτι ἡ μεγάλη Μάρτυς της ἀποκεκαλυμμένης Ἀληθείας, ἡ Μεγάλη του Χριστοῦ Ἐκκλησία, μεγαλύνεται ἐν εὐθύνοις και οὐχί, τελικῶς ἐν προνομίοις. Ὅτι μείζον το μένειν ἐν τη κοινωνίᾳ της Ἐκκλησίας ἢ το ἐπιμένειν εις τον στεῖρον τύπον. Ὅτι καλόν το πιστεύειν ὀρθῶς τα πατρώα, ἅγιον, ὁμως το βαδίζειν ἐπὶ τοῖς ἰχνεσι των Πατέρων. Ὅτι καλή ἡ ἱεραποστολή, ὅταν, ὁμως, δὲν εἶναι σύμφωνος τη ἐκκλησιολογίᾳ και τῷ της Ἐκκλησίας φρονήματι, καταλήγει εις πλήρη θρησκευοποίησιν, εις ἐκπτώσιν, εις ἀμαρτίαν και ζημίαν ἀνυπολόγιστον.

Ὑπὲρ τούτων ἀπάντων, ὡν ἴσμεν και ὡν οὐκ ἴσμεν μεγάλως εὐχαριστεῖ και συγχαίρει Ὑμῖν ἡ περὶ την Ὑμετέραν Σεπτὴν Κορυφὴν σεβασμία Ιεραρχία του Θρόνου Αὐτῆς. Και εὐρίσκομεν την εὐσημον ταύτην ἡμέραν ὡς ἀφορμὴν διὰ να ἐξάρωμεν και ἐν τη ἐδρᾷ Αὐτῆς, την ἐπέλευσιν και σκηνώσιν του Παρακλήτου εις την ζωὴν και τας πράξεις Ὑμῶν και να Τον δοξολογήσωμεν ὅτι «στις πιο δύσκολες ἡμέρες, ὁ Θεὸς μας οἰκονόμησε τον καλλίτερον Πατριάρχην» (Ὅσιος Παΐσιος ὁ Ἀγιορείτης)».

Στη συνέχεια τις ευχές της Ελληνικής Κυβερνήσεως μετέφερε ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Κων. Βλάσης.

«Πριν από 48 χρόνια χρόνια, στις 26 Οκτωβρίου 1973, ο πρύτανης της Ιεραρχίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου, Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνας Μελίτων, προσφωνώντας, την ημέρα των ονομαστηρίων του, τον άμεσο προκάτοχό σας Σεπτό Πατριάρχη Δημήτριο, περιέγραψε κατά τρόπο περιεκτικό το νόημα της εορτής του “Πατριάρχη”. Έλεγε ο Μακαριστός Μελίτων: “Η εορτή αυτή, καίτοι κατ’ αρχήν προσωπική [...] αποβαίνει εορτή πάγκοινος εν τη Εκκλησία, διότι ο Πατριάρχης [...] ανήκει εις όλους και όλοι ανήκομεν εις τον Πατριάρχη”», είπε, μεταξύ άλλων, ο Υφυπουργός Εξωτερικών και πρόσθεσε: «Πράγματι, η χαρμόσυνη αυτή ημέρα είναι μια ευκαιρία συνάντησης του “πατρός” με τα ανά την οικουμένη “τέκνα” του, είτε σωματικώς είτε προσευχητικώς, καθώς και σήμερα είναι πολλοί εκείνοι που βρίσκονται, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, πλησίον της Παναγιότητάς σας. Πολλοί δε από αυτούς δεν είναι καν Ορθόδοξοι, μπορεί δε να μην είναι καν χριστιανοί. Ωστόσο εύχονται υπέρ υγείας και μακροημερεύσεως Υμών. Και αυτό, επιτρέψτε μου να διαπιστώσω, αποτελεί ένα από τα κύρια επιτεύγματα της πολυετούς πατριαρχίας σας. Το ότι δηλαδή η προσωπικότητά σας, είτε μέσω των

λόγων σας είτε μέσω των έργων σας, έχει εμπνεύσει και κυρίως ενώσει ετερόκλητους ανθρώπους».

Εγκάρδιο ευχετήριο μήνυμα του Προέδρου της Ουκρανίας Εξοχ. κ. Volodymyr Zelenskyy προς τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη ανέγνωσε ο Γενικός Πρόξενος της Ουκρανίας κ. Oleksandr Gaman.

Τις ευχές τους προς τον Παναγιώτατο εξέφρασαν, γραπτώς και τηλεφωνικώς, Προκαθήμενοι Εκκλησιών, Πρόεδροι Κρατών, Πρωθυπουργοί και πολιτικοί ηγέτες, Υπουργοί, Ιεράρχες, θρησκευτικοί λειτουργοί και πολλές προσωπικότητες, καθώς και πλήθος πιστών κάθε εθνικότητας από όλο τον κόσμο.

Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr